

UŞAK KAZASINDA MÜLKİ TAKSİMATIN GELİŞİMİ

Sadiye TUTSAK

Dilimizde Uşak kelimesinin birden fazla anlamı olmasına rağmen, bir yerleşim yerine ad olarak verilmesi arasında bir ilişki kurmak zordur. Uşak, Türklerden önce Anadolu’da yaşayan insanların verdiği bir adın uzantısı olmadığı gibi, Türkçe bir kelime de değildir¹.

Evliya Çelebi bu yer adının verilmiş sebebinin şöyle açıklamaktadır. “... Ve bu şehrin bağ ve bahçesi çoktur ve abı havasının letafetinden mahub ve mahubesine hasır olmadığından uşşakı çoktur Anın için Uşşak² şehri derler mahubları Uşak perestlerdir Hakikatülhal bu şehre garibbüddiyar kimesne gelüb iki gün mihman olsa elbette aşık olması mukarrerdir”³. Evliya Çelebi’nin bu açıklamasından başka, bir takım rivayetler de bulunmaktadır. Ancak bu rivayetler, Uşak adının nereden geldiği konusunu yeterince açıklığa kavuşturamamaktadır.

Uşak, XI. yüzyılın sonlarında Anadolu’ya gelen Türklerin XII. yüzyılın yarısına, özellikle son çeyreğinden itibaren kurdukları bir iskan yeri olsa gerek⁴. Selçuklu Devleti’nin Batı Anadolu’da bir uç kumandanı olan Emir Sipah-Salar Şücaeddin Bey’in 1255 tarihinde “Çanlı Köprü”yü yaptırması bu düşünceyi güçlendirmektedir⁵.

Katip Çelebi, Uşak’ın konumunu şöyle tarif etmektedir. “Uşak Kütahya’dan şarka bir merhale Murad Dağı kurbinde bir dere içinde kal’alu

¹ Tuncer Baykara, “Uşak Hakkında”, *Uşak Halk Eğitimi dergisi*, II, 6 Ocak 1978, s. 8.

² Aşıklar Diyarı.

³ Evliya Çelebi, *Seyahatname Anadolu Suriye Hicaz 1671-1672*, IX, İstanbul 1935, s. 39.

⁴ Baykara, A.g.m., s.9.

⁵ Orhan Dengiz, “Uşak’ta Bir Köprü Kitabesi Çanlı Köprü (H.653-1255)”, *Vakıflar Dergisi*, XIII, 1981, s. 528.

bir kasaba yüzelli pare karyelü mamur bir kazadır kasabası vasi' bir sahranın şarkisine düşüb kurası ol sahraya düşmüştür"⁶. XIX yüzyılın sonlarında Uşak kazasının kuzey-batısında Gediz ve kuzey-doğusunda Kütahya Merkez kazaları, doğusunda karahisar-ı Sahib, batısında Aydın vilayeti bulunmaktadır⁷. 1924 yılında Uşak kazası; Doğudan Afyonkarahisar vilayetinin Sandıklı, Çivril batıdan Manisa vilayetinin Kula, Eşme, Güneyden Denizli vilayetinin Çal ve Buldan kazalarıyla çevrilidir⁸.

1-Osmanlı Döneminde Uşak'ın Mülki Taksimatı

Osmanlı hükümdarı I. Murad ile Karamanoğlu Alaaddin Bey'in saldırısından korkan Germiyanogulları Beyi Şah Çelebi, kızını I.Bayezid'a vermek istemektedir⁹. Şah Çelebi kızına çeyiz olarak Germiyan Beyliğinin baş şehri olan Kütahya ile birlikte Tavşanlı , Eğrigöz, Simav ve Gediz'i vereceğini bildirir¹⁰. Bu bilgiler ışığında Uşak ve Banaz kazalarının daha Osmanlı topraklarına katılmadığını görüyoruz. Uşak ve Banaz kazaları, 1429 yılında Osmanlı topraklarına katılmıştır. Çünkü bu yılda Germiyan Beyliğinin bütün toprakları Osmanlı topraklarına dahil edildi¹¹.

XVI. yüzyılda Uşak, Anadolu vilayetine¹² bağlı olan Kütahya sancağının bir kazasıdır¹³. Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü arşivi'ndeki

⁶ Katip Çelebi, *Cihannüma*, 1245/1829, s. 633.

⁷ Ali Cevad, *Memalik-i Osmaniye'nin tarih ve Coğrafya Lügatı*, Dersaadet 1313/1897, s. 548.

⁸ Taksimat-ı Mülkiyeyi Gösterir Harita. Sene 1340/1924.

⁹ İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, I, Ankara 1988, s. 60.

¹⁰ Mehmed Neşri, *Kitab-ı Cihannüma*, Haz: F.N. Unat, M.A. Köymen, Ankara 1949, s. 205.

¹¹ Mustafa Çetin Varlık, *Germiyan-Oğulları Tarihi (1300-1429)*, Ankara 1974, s. 61.

¹² XVI. yüzyılın sonlarına doğru "vilayet" yerine "eyalet" terimi kullanılmıştır. İ.Metin Kunt, *Sancaktan Eyalete*, İstanbul 1978, s. 28,136.

¹³ Mustafa Çetin Varlık, "XVIIYüzyıl Osmanlı İdarî Teşkilatında Kütahya", *Türklük*

48 numaralı Kütahya Sancağı Tapu Tahrir Defteri'nde Uşak, nahiye olarak geçmektedir. Ancak bu defterde nahiye terimi, kazanın bir alt birimi olan nahiye anlamında değil, bir bölge adı olarak kullanılmıştır. Evliya Çelebi, Uşak kazası hakkında geniş bilgi verir. "... Yıldırım Han Fethidir Kütahya sancağı hakkında Gevher Han Sultan hassıdır ve üç yüz akçe payesi ile şerif kazadır ve nahiyesi seksen pare kuradır Senevi on kise akçe hasıl olur Hâkimine on kise akçe olur Kütahya Paşası bu şehre müdahale edemez Maktuülkelam ve mefruzülkalem sultan hassıdır"¹⁴. Evliya Çelebi, daha sonra Uşak kazasının bir nahiyesi haline gelecek olan Banaz kazası hakkında şu bilgileri vermektedir. "Kütahya hakinde yüz elli akça kazayı sipahdır Zira cümle ahalisi kavmi sipahdır Senevi üç yüz ya da beş yüz hasıl (hasılı) olur Nahiyesi kırk pare kura bir bağlı bir bahçesi uz içinde yüz haneli ve bir camili ve hamamsız ve çarşusuz bir nasb (kasaba) cıkdır ve matekaddem Uşak kazasından ifranz (ifraz) bir kazadır"¹⁵.

XVIII. yüzyılda Osmanlı Devletinin kazalarının belirten Kazaskerlik Defterlerinde Banaz ve Uşak, kaza olarak geçmektedir¹⁶. 1831 yılında Osmanlı Devletinde yapılan nüfus sayımına baktığımızda, Uşak'ın Kütahya sancağına bağlı bir kaza olduğunu görmekteyiz¹⁷.

1836'da Anadolu'nun idarî yapısında bir takım değişiklikler yapıldı. Anadolu'daki eski büyük eyaletlerin tamamen kalkması dolayısıyla, bu eyaletlere bağlı sancaklar başka idarî birimlere bağlandı¹⁸. Daha önce doğrudan Anadolu eyaletine bağlı olan Kütahya sancağı *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1265/1848* 'de Hüdavendigâr vilayetine bağlı olarak

Araştırmaları Dergisi, 2, İstanbul 1986, s. 226, 228, 230.

¹⁴ Evliya Çelebi, *a.g.e.*, s. 39.

¹⁵ Evliya Çelebi, *a.g.e.*, s.37.

¹⁶ Tuncer Bayakar, *Anadolu'nun Tarihi Coğrafyasına Giriş I, Anadolu'nun İdarî Taksimatı*, Ankara 1988, s. 218,225.

¹⁷ Enver Ziya Karal, *Osmanlı İmparatorluğuna İlk Nüfus Sayımı 1831*, Ankara 1943, s. 167-212.

¹⁸ Baykara, *a.g.e.*, s.121.

gösterilmiştir¹⁹. Bu idarî yapı içinde Uşak, Kütahya sancağına bağlı bir kaza idi²⁰. *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1273/1856*'de Uşak kazası hakkında "... Uşak ma' nahiye-i Ulu-Göbek Banaz..." ibaresi kullanılmıştır²¹. Daha sonraki yıllarda yayınlanan Osmanlı Devlet salnamelerinde de Banaz ve Göbek'in Uşak kazasının nahiyeleri olduğu belirtilmiştir. *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1302/1884*'ye göre Uşak kazasının nahiyeleri ve bu nahiyelere bağlı köyler şu şekildedir²².

<u>Nahiyeler</u>	<u>Köyler</u>
Nefs-i Uşak	111
Banaz 1	38
Göbek 1	<u>9</u>
	158

Vital Cuinet'in *Turquie D'Asie* adlı eserinde Uşak, idarî bakımdan üç nahiyeye ayrılmıştır. Bu ayrıma göre; birincisi Uşak kaza merkezi, ikinci nahiye Banaz, üçüncü nahiye Göbek. Bu nahiyelerebağlı köylerin sayısı 158'dir²³. Ali Cevad 'da Uşak kazasına Banaz ve Göbek nahiyelerinin olduğunu belirtmektedir²⁴. *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1317/1899*'de Uşak kazasının köy sayısında bir azala görülmekte²⁵.

<u>Nahiyeler</u>	<u>Köyler</u>
Nefs-i Uşak	112
Banaz 1	34

¹⁹ *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1265/1848*, s. 77.

²⁰ *Uşak Halkevi Çalışmaları*, s. 101; Üzerinde II. Abdülhamid'in tuğrası olan bir tapu senesinde Uşak kazasının bu yıllarda Kütahya sancağına bağlı olduğunu "...Kütahya sancağında Uşak kazasında Hacım karyesinde..." ibaresinde açıkça görülmektedir.

²¹ *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1273/1856*. s. 92.

²² *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1302/1884*, s.468,459.

²³ Vital Cuinet, *Turquie D'Asie*, Uşak Kıs, Çev: Yılmaz Tuvay, Paris 1894, s. 215.

²⁴ Ali Cevad, *a.g.e.*, s.548.

²⁵ *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1317/1899*, s. 456.

Daha önce Uşak kazasının bir köyü olan Karahallı, 1908 yılında nahiye haline getirildi²⁶. *Hüdavendigâr Vilayeti Salname-i Resmîyesi, 1325/1907* de Karahallı hakkında bilgi veriyor. “Uşak kazası dahilinde bir karye iken bu def’a nahiyeye tebdil etmiştir”. Ancak Karahallı’nın listede köyler kısmına yazılması daha Karahallı’ya bağlanacak köylerin tespit edilmediğini göstermektedir²⁷. *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1326/1908*’ya göre Uşak kazasının nahiye sayısı aynı olmakla birlikte, köy sayısında bir artış vardır²⁸.

<u>Nahiyeler</u>	<u>Köyler</u>
Nefs-i Uşak	118
Banaz 1	38
Göbek 1	9
	165

Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1327/1911-1912’de Karahallı nahiye olarak verildiğinden Uşak kazasının toplam köy sayısı 164’dür²⁹. Salmamede nahiyelere bağlı köylerin sayısı ayrı ayrı verilmemiştir. 26 Mart 1911 tarihli *İttihad* gazetesine göre Karahallı nahiyesinin köy sayısı 28’dir³⁰. Görüldüğü gibi, Uşak kazasındaki köy sayısının 153’den 164’e yükselmesinde Karahallı’nın nahiye olması önemli bir unsurdur.

Sivaslı, 1908 yılında Uşak kazasının bir nahiyesi haline getirildi³¹.

²⁶ *Karahallıya Bir Bakış*, İzmir 1946, s. 3.

²⁷ *Hüdavendigâr Vilayeti Salname-i Resmîyesi, 1325/1907*, s. 212.

²⁸ *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1326/1908* s.774.

²⁹ *Salname-i Devlet-i Aliyye-i Osmaniye, 1327/1911-1912*, s. 641.

³⁰ *İttihad*, 26 Mart 1911, Sayı:580-722.

³¹ Emre Ayman, “Sivaslı İlçesi İdari Coğrafyası”, *Türk İdare Dergisi*, 340.

2- Cumhuriyet Döneminde Uşak'ın Mülkî Taksimatı

Cumhuriyetin ilanından sonra ülkenin mülkî yapısında yeni düzenlemeler yapıldı. 18 mart 1924 tarihli 442 sayılı Köy Kanunu ile iki binden az nüfuslu yerleşim yerleri köy kabul edildi. Bu kanun ile köyler, Cumhuriyet devrinde mülkî taksimatın temeli haline getirildi³². 20 Nisan 1924 tarihli 491 sayılı Teşkilat-ı Esasiye Kanunu ile vilayetler, müstakil mutasarrıflıklar, sancaklar “vilayet”e dönüştürüldü³³.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Uşak, Kütahya vilayetinin bir kazasıydı. Bu dönemde Uşak kazasının; Uşak merkez nahiyesinin, Banaz, Sivaslı, Karahallı ve Ulubey nahiyeleri vardı³⁴. 1928 yılında basılan *Son Teşkilat-ı Mülkiye'de Köylerimizin Adları* adlı eserde bu kazanın köy sayısı 166'dır³⁵.

1928'de Uşak şehir merkezinde 11 mahalle, Ulubey nahie merkezinde 6 mahalle mevcut. Banaz, Sivaslı ve Karahallı nahie merkezlerinde başka mahalle zikredilmemiştir³⁶.

Daha sonraki yıllarda Uşak kazasınınna hie sayısında bir

³² *Düstur*, Üçüncü Tertip, Cilt 5, İkinci Baskı, 11 Ağustos 1339/1923-30 Ekim 1340/1924, Ankara 1948, s. 584.

³³ *Aynı Düstur*, s.336,337.

³⁴ *5 Kanun-u Sani 1931 tarihinde Ankara'da Toplanacak Olan Ziraat Kongresine Kütahya Vilayeti Merkez Kazası Namına Takdim Kılınan Rapor*, Kütahya bs.t.yok, s.25; *Kütahya Mecmuası*, 45, Teşrin-i Evvel 1927, s. 16.

³⁵ Türkiye Cumhuriyeti Dahiliye Vekaleti, *Son Teşkilat-ı Mülkiye'de Köylerimizin adları*, İstanbul 1928, s.15'de Uşak kazasının köy sayısı 166 olarak verilmiştir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında basılan bazı kaynaklarda Uşak kazasının köy sayıları farklıdır. *1923-1930 10 Cumhuriyet Senelerinde Uşak*, İzmir 29 Teşrin-i Evvel 1933, s.1'de köy sayısı 164; *Türkiye Cumhuriyeti Devlet Salnamesi, 1927-1928*, s.1148'de ve *Türkiye Cumhuriyeti Devlet Yıllığı, 1929-1930*, s.542'de köy sayısı 255 olarak verilmiştir. Mhtemelen bu rakam 155'dir. *Uşak Halkevi Bir Yıllık Çalışmaları*, s. 101'de köy sayısı 147'dir.

³⁶ Dahiliye Vekaleti, *a.g.e.*, s.15.

değişiklik olmamıştır. Ancak köy sayısında bir azalma görülmektedir. *İdare Taksimatı 1940*'da Uşak kazasının nahiyelerine bağlı köy sayıları şöyle³⁷.

<u>Nahiye</u>	<u>Köyler</u>	
	<u>Köy</u>	<u>Muhtahlık</u>
Merkez Kaza	46	43
Banaz	35	34
Karahallı	13	11
Sivaslı	25	23
Ulubey	21	18

İdare Taksimatı 1944'de Banaz, Karahallı, Sivaslı ve Ulubey nahiyelerinin sayıları aynı olup merkez nahiyesinin köy sayısı 46'dan 51'e yükselmiştir³⁸.

Sonuç olarak, Batı Anadolu ile İç Anadolu arasında bir geçiş yeri olan Uşak kazasının mülkî yapısında olağanüstü değişikliklerin meydana gelmediğini görüyoruz. XVI. yüzyılda Kütahya sancağının bir kazası olan Uşak, mülkî yapısında ortaya çıkan değişiklikler sonucunda Cumhuriyet döneminde vilayet merkezi haline getirilmiş bir şehrimizdir. 9.1.1953 tarihli 6129 sayılı kanun ile vilayet haline getirilen Uşak kazasının Banaz, Ulubey, Karahallı ve Sivaslı nahiyeleri kaza oldu. Ayrıca Manisa vilayetine bağlı olan Eşme de kaza olarak Uşak vilayeti sınırlarına dahil edildi. Uşak'ın bu yeni mülkî taksimatında Uşak merkez kazasının Güre nahiyesi bulunmaktadır³⁹.

³⁷ Dahiliye Vekaleti, *İdare Taksimatı, 1940*, İstanbul 1940, s. 117.

³⁸ Dahiliye Vekaleti, *İdare Taksimatı, 1944*, Ankara 1944, s.105.

³⁹ *Düstur*, Üçüncü Tertip, Cilt 34, Kasım 1952- Ekim 1953, Ankara 1953, s.1517, 1518.

Uşak kazasının köyleri:

XVI. Yüzyıl ⁴⁰	XX.Yüzyıl Başlarında ⁴¹	Cumhuriyetin ilk yıllarında ⁴²
---	Abdiler	Merkez K.
---	Ahad	Banaz N.
---	Akarca	Merkez K.
Akçain	---	---
Akkeçili	Akkeçili	Merkez K.
Akkilise	Akkilise	Merkez K.
---	---	Akse
---	Aksaz	Göbek N.
Alancık	---	---
---	Alapa	Banaz N.
Fakılı	Ali Fakihler	Merkez K.
Aliviran	---	---
Avgan	Avgan	Merkez K.
Avşar	---	---
Azizler	Azizler	Merkez K.
Bağbaşı	Bağbaşı	Merkez K.
---	Bahadır	Banaz N.
Bakırbulduk	---	---
---	Balcıdamları	Banaz N.
Balık	---	---
Balıkalanı	---	---

⁴⁰ Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü Arşivi, 48 Numaralı kütahya Sancağı Tahrir Defteri.

⁴¹ Hüdavendigar Vilayeti Salname-i Resmîyesi, 1325' de Hüdavendigar vilayetine bağlı bütün sancakların köyleri, Arap alfabesi sırası ile verilmiştir. Yanlarına hangi nahiyeye, kazaya ve vilayete bağlı oldukları belirtilmiştir. Uşak kazasının köyleri muhtelif sayfalardan tespit edilerek alfabetik sırayla verildi.

⁴² Dahiliye Vekaleti, a.g.e., s. 900,901 1902.

	—	Balyor	Merkez K.
Başkeş	—	—	—
Banaz	Banaz	Merkez N.	Banaz Merkez N.
Bayad	Bavtı	Merkez K.	—
—	Bekdemir	Merkez K.	Bekdemire Ulubey N.
—	Beki	Merkez K.	Beki Karahallı N.
—	—	—	Bekimiş Ulubey N.
—	Beydemirler	Merkez K.	—
Boyalı	—	—	—
—	Bozguş	Merkez K.	Bozguş Merkez K.
—	Bölme	Merkez K.	Bölme Merkez K.
—	Budaklar	Merkez K.	Budaklar Sivaslı N.
Buğdaylı	Buğdaylı	Merkez K.	Buğdaylı Karahallı N.
—	Bulkaz	Merkez K.	Bulkaz Sivaslı N.
Burgos	—	—	—
—	—	—	Burhaniye Banaz N.
—	—	—	BüyükKayalı Ulubey N.
—	Bkz:Oturak-1 Kebir	—	Büyük Oturak Banaz N.
—	Cibar Damları	Merkez K.	Cibar Damları Sivaslı N.
—	Cığerdede	Merkez K.	Cığerdede Merkez K.
—	—	—	Cinoğlanlar Sivaslı N.
Corum Pınarı	Corum	Banaz N.	Corum Banaz N.
—	Çalyenice	Merkez K.	Çalyenice Merkez K.
—	Çardak	Merkez K.	Çardak Ulubey N.
—	Çarık	Merkez K.	Çarık Merkez K.
Çaybayırı	—	—	—
—	Çınarcık	Merkez K.	Çınarcık Merkez K.
—	Çiftlik	Merkez K.	Çiftlik Sivaslı N.
—	Çogoblu	Merkez K.	Çogoblu Karahallı N.
—	Çokaklı	Merkez K.	Çokaklı Karahallı N.

—	Çukurağıl	Merkez K.	Çukurağıl	Merkez K.
—	Demirler	Merkez K.	—	
—	Dağdemirler	Merkez K.	Dağdemirler	Merkez K.
—	Dağyenice	Merkez K.	Dağyenice	Merkez K.
Dedeballar	Dedeballar	Merkez K.	Dedeballar	Ulubey N.
—	—		Delihızırlı	Karahallı N.
—	Derbend	Merkez K.	Derbend	Banaz N.
Doğancıyakası	—		—	
Dökecik	—		—	
Dumanlı	Dumanlı	Merkez K.	Dumanlı	Karahallı N.
—	Duraklı	Merkez K.	Duraklı	Karahallı N.
Dutlıca	Dutlıca	Merkez K.	Dutlıca	Merkez K.
Dumlupınar	Dumlupınar	Banaz N.	—	
—	Dümenler	Banaz N.	Dümenler	Banaz N.
Dümrek	—		—	
Dündaroturacağı	—		—	
—	—		Düzkişla	Banaz N.
Bkz:Uludüzlüce	Düzlice	Banaz N.	Düzlice	Banaz N.
Eldeniz	Eldeniz	Merkez K.	Eldeniz	Sivaslı N.
—	Elmacık	Merkez K.	Elmacık	Merkez K.
Emekse	Emekse	Merkez K.	Emekse	Ulubey N.
—	Erhüseyin	Banaz N.	—	
Erciş	—		Erciş	Banaz N.
—	Erice	Merkez K.	İrice	Sivaslı N.
—	Eskisaray	Merkez K.	Eskisaray	Merkez K.
—	—		Evzun	Merkez K.
Eymürazizli	—		—	
Folus	Folus	Banaz N.	Folus	Banaz N.
—	Gedikler	Banaz N.	Gedikler	Banaz N.
—	Göbek	Göbek N.	Bkz:Ulubey	
Göceler	Göceler	Merkez K.	Göceler	Ulubey N.

Gücer	Gücer	Merkez K.	Gücer	Merkez K.
Göğem	Göğem	Merkez K.	Göğem	Merkez K.
Gökbaşı	--		--	
Gökkaya	--		--	
--	Göldezler	Merkez K.	Göldezler	Merkez K.
--	Güler	Merkez K.	---	
--	Gümüle	Banaz N.	Gümüle	Banaz N.
--	Gün paz	Göbek N.	--	
Gürbüz	--		--	
Gürcen	--		--	
--	Habipler	Merkez K.	Habipler	Merkez K.
--	Hacı Hüseyin damları	Merkez K.	--	
Kadem	Hacıka dem	Merkez K.	Hacıka dem	Merkez K.
Hacılu	---		--	
Hacım sultan	Hacım sultan	Merkez K.	Hacım sultan	Sivaslı N.
--	Halaçlar	Banaz N.	Halaçlar	Banaz N.
--	Hamza	Banaz N.	--	
--	Hanoğlu	Banaz N.	Hanoğlu	Ulubey N.
--	Hanyeri	Göbek N.	Hanyeri	Merkez K.
--	Hanife	Merkez K.	--	
Hasköy	Has	Merkez K.	Has	Merkez K.
--	Hasanköy	Banaz N.	Hasan	Banaz N.
--	Hasıl	Merkez K.	--	
--	Hatıplar	Banaz N.	Hatıplar	Banaz N.
--	Hocalar	Merkez K.	Hocalar	Merkez K.
--	İkinciye nıdam	Göbek N.	İkinciye nıdam	Ulubey N.
İkisaray	İkisaray	Merkez K.	İkisaray	Merkez K.
İlyaslu	İlyaslı	Merkez K.	İlyaslı	Merkez K.
--	İmr az	Banaz N.	İmr az	Banaz N.
--	İshaklar	Merkez K.	İshaklar	Ulubey N.

--	İslam	Banaz N.	İslam	Banaz N.
--	Kabaklı	Merkez K.	Kabaklar	Merkez K.
--	Kablı	Banaz N.	--	--
Kafirviran	Kafirviran	Merkez K.	--	--
--	Kalfa	Merkez K.	Kalfa	Merkez K.
Kalınkilise	Kalınkilise	Merkez K.	--	--
--	--	--	Kaplangı	Banaz N.
Karaağaç	Karaağaç	Merkez K.	Karaağaç	Merkez K.
Karabedirler	Karabedirler	Merkez K.	Karabedirler	Karahallı N.
--	Karabeyli	Merkez K.	Karabeyli	Merkez K.
Karabolü	--	--	Karabol	Merkez K.
--	Karaboyalık	Merkez K.	Karaboyalık	Ulubey N.
Karacahisar	Karacahisar	Merkez K.	Karacahisar	Merkez K.
Karahalillü	Karahallu	Merkez N.	Karahallı	Merkez N.
--	Karahasan	Merkez K.	Karahasan	Merkez K.
--	Karakışla Çift- liği	Merkez K.	Karakışoğlu	Karahallı N.
Karalar	Karalar	Merkez K.	Karalar	Ulubey N.
Karayakublu	Karayakublu	Merkez K.	Karayakublu	Merkez K.
--	Karbasak	Merkez K.	Karbasan	Karahallı N.
Karluk Koçalanı	Karlık	Merkez K.	Karlık	Merkez K.
--	Katırcık	Göbek N.	Katırcık	Merkez K.
--	Kavacık	Banaz N.	Kavacık	Banaz N.
--	Kavak	Göbek N.	--	--
--	Kavaklı	Merkez K.	Kavaklı	Karahallı N.
--	Kayaağıl	Merkez K.	Kayaağıl	Merkez K.
Kayacık	--	--	--	--
Kayalu-i Büyük	Kayalu-i Kebir	Merkez K.	Bkz: Büyük Kayalı	--
Kayalu-i Küçük	Kayalu-i Sağır	Merkez K.	Bkz: Küçük Kayalı	--

Kayıklılı	Kayıklulu	Merkez K.	Kayıklılı	Karahallı N.
—	—	—	Kaylı	Banaz N.
Kazvıran-1 Büyük	—	—	—	—
Kazvıran-1 Küçük	—	—	—	—
Keçigünek	—	—	—	—
Keçikoğluca	—	—	—	—
Kediüyüğü	Kediboyu	Merkez K.	Kediyünü	Merkez K.
—	Kütanlık	Banaz N.	Ketanlık	Ulubey N.
—	Kerim damları	Banaz N.	—	—
Kılcan	—	—	Kılcan	Merkez K.
—	—	—	Kıran	Merkez K.
Kırkacık	—	—	Kırka	Merkez K.
Kırkyılan	Kırkyaran	Merkez K.	Kırkyaran	Ulubey N.
Kızılcahisar	Kızılhisar	Banaz N.	Kızılhisar	Banaz N.
Kızılcaköy	—	—	—	—
Kızılcaşöğüd	Kızılcaşöğüd	Banaz N.	Kızılcaşöğüd	Banaz N.
Kızılcaşehir	—	—	—	—
Kızılcaviran	Kızılcaviran	Banaz N.	Kızılcaviran	Banaz N.
—	Koşoncur	Banaz N.	—	—
—	Koyunbeyli	Merkez K.	Koyunbeyli	Merkez K.
—	—	—	Kökez	Ulubey N.
—	Köseler	Merkez K.	Köseler	Merkez K.
—	Kudurkül	Merkez K.	Kudurkül	Merkez K.
—	—	—	Kureyş	Ulubey N.
—	Kurudere	Göbek N.	Kurudere	Merkez K.
—	—	—	Kuşdemir	Banaz N.
Kurukaraağaç	—	—	—	—
—	Kurt	Merkez K.	—	—
—	Kuyucak	Merkez K.	Kuyucak	Merkez K.
Küçükkkaya	—	—	—	—

--	--		Küçükayalı	Merkez K.
--	Bkz:Oturak-1 Sağır		Küçük Oturak	Banaz N.
--	Külçen	Merkez K.	Külçen	Merkez K.
--	Kül	Merkez K.	Kül	Karahallı N.
Kürt	Kürt	Merkez K.	Kürt	Merkez K.
Lal	--		--	
--	Leşler	Merkez K.	Leşler	Merkez K.
Löklü	--		--	
Mağmal	--		--	
Mandır	Mende örnek	Merkez K.	Mende	Merkez K.
Manastır	--		--	
--	Marlık	Merkez K.	Marlık	Merkez K.
--	--		Mesudiye	Merkez K.
--	Mildi	Göbek N.	Mildi	Merkez K.
--	Muharremşah	Merkez K.	Muharremşah	Merkez K.
--	Munkırab	Merkez K.	Munkırab	Merkez K.
--	Nadere	Merkez K.	Nadara	Merkez K.
Nümerek	--		--	
Obran	--		--	
Oğlakalanı	--		--	
--	--		Orta	Merkez K.
--	Ortafincan	Merkez K.	--	
Oturak	--		--	
--	Oturak-1 Kebir	Banaz N.	Bkz:Büyük Oturak	
--	Oturak-1 Sağır	Banaz N.	Bkz:Küçük Oturak	
--	Ovademirler	Merkez K.	Ovademirler	Merkez K.
Oyrukkavağı	--		--	
--	Öksüz	Banaz N.	Öksüzköy	Banaz N.
--	--		Özbeyli	Banaz N.

--	Paşacık	Banaz N.	Paşacık	Banaz N.
--	Paşalar	Merkez K.	Paşalar	Karahallı N.
--	Peçecioğlu	Merkez K.	Paçacıoğlu	Merkez K.
--	Pınarbaşı	Merkez K.	Pınarbaşı	Sivaslı N.
--	--		Reşadiye	Banaz N.
Sadıkfakı	--		--	
Salık	--		--	
--	--		Samadlar	Ulubey N.
--	--		Samra	Banaz N.
--	Sandere	Merkez K.	Sandere	Merkez K.
Saraycık	--		--	
Sarıkavak	--		--	
Sazak	Sazak	Merkez K.	Sazak	Ulubey N.
--	Selçikler	Merkez M.	Selçikler	Ulubey N.
--	Selikler	Merkez K.	Selikler	Merkez K.
--	Selmanlar	Merkez K.	Selmanlar	Ulubey N.
--	--		Selmanlı	Merkez K.
--	Selvioğlu	Merkez K.	Selvioğlu	Merkez K.
--	Sevindikler	Merkez K.	Sevindikler	Merkez K.
Sivaslı	Sivaslı	Merkez N.	Sivaslı	Merkez N.
Sofular	--		--	
Sorkun	Sorgun	Merkez K.	Sorkun	Merkez K.
Söbiceler	--		--	
Sögüdlü	--		--	
Sögüdviran	--		--	
Susuz	Susuz	Banaz N.	Susuz	Banaz N.
--	Susuzviran	Merkez K.	Susuzviran	Merkez K.
Şabanviranı	Şaban	Banaz N.	Şaban	Banaz N.
--	--		Şeyhhasan	Merkez K.
Şuhutekini	--		--	
--	--		Şükraniye	Merkez K.

